

[Filt Jensen]

Man kan også spørge, hvordan reglerne skal være for produkter, der bringes til landet gennem postordresalg – noget, som vi jo må forvente med det indre marked vil vokse betydeligt. Det kan ikke være rimeligt, at producenter og importører skal bære omkostninger på tilbagetagning af andres gamle produkter. Det er i strid med princippet om, at forurenere betaler. Det må vi have en nærmere udredning af.

Der står godt nok i lovforslaget, at forinden bestemmelserne sættes i værk, skal der forhandles med organisationer og myndigheder. Producentens pligt til tilbagetagning kan indebære store problemer for importører, for så sent som i den uge, vi er i nu, har EF-Domstolen ved dom tilkendegivet, at affald kan nægtes ført over landegrænser.

I bemærkningerne til lovforslaget står der:

»Forbrænding med energiudnyttelse anses ikke for genanvendelse i lovens forstand.«

Den bemærkning bekymrer mig meget, fordi jeg i mange tilfælde betragter forbrænding som den miljømæssigt, hygiejnisk og samfundsmæssigt økonomisk bedste og fornuftigste løsning.

Der indsamles årlig her i landet 400.000 t papir. De Danske Papirfabrikker oparbejder 267.000 t, og det er ca. 65 pct. af den indsamlede mængde. De resterende 140.000 t bliver eksporteret i konkurrence med cellulosetræ, og det er til stor skade for det i forvejen betrængte skovbrug. I en rapport fra Kalmars Industri-teknik fra marts 1993 oplyses det, at »Fra vugge til grav for papir bliver den totale CO₂-udledning mindst, hvis brugt papir og karton brændes frem for at blive genbrugt som papir.«

Forholdet er, at energiforbruget på en moderne cellulosefabrik dækkes dels af bark fra cellulosetræet, dels fra den udskilte lignin, som også forbrændes. Og så bliver der endda et energioverskud.

Ved oparbejdning af genbrugspapir skal der energi til fra forbrænding af fossilt brændsel: kul, olie eller gas.

Konkurrencerådet har i en rapport fra 1992 kritiseret, at den kommunale indsamling af papir til genbrug betyder et skatteydertilskud på 400 kr. pr. ton. Det koster ca. 650 kr. pr. ton at indsamle papiret, medens det kun koster 255 kr. pr. ton at indsamle almindeligt affald. Derfor var det måske mere hensigtsmæssigt, at det blev blandet og gik til forbrænding sammen

med det indsamlede almindelige affald. Vi har jo netop i Danmark et særdeles veludbygget forbrændingsanlæg, som ofte er kraftvarmeværker.

Den tidligere miljøminister har bestilt en undersøgelse af miljøforholdene ved henholdsvis afbrænding og produktion af genbrugspapir. Den undersøgelse skulle foreligge her i foråret 1993, og da lærken er kommet, må vi forvente, at vi også snart ser resultatet af den undersøgelse. Jeg håber snart, vi ser den, så vi måske ved dens hjælp kan få forbrænding til energiudnyttelse godkendt som genanvendelse. Det gør man nemlig på nuværende tidspunkt i EF.

Som en bivirkning vil det lette skovbrugets afsætning af udtyndingstræ, cellulosestræ, som ellers er gået totalt i stå til stor skade for skovplejen. På papirindsamlingscontainere står: »Papir til papir, og du bevarer et træ.« Det kan kun give læseren det indtryk, at papirgenbrug gavner skoven; men forholdet er tvært imod.

Med disse ord vil jeg fra Venstres side give tilsagn om et aktivt arbejde med lovforslag nr. L 217.

Pelle Voigt (SF):

Også i SF glæder vi os til at gå ind i et aktivt arbejde med dette forslag i Folketingets Miljøudvalg. Vi synes, at tankegangen i forslaget om producentansvaret er principielt rigtig og fornuftig.

Den diskussion, vi fører her i dag, foregår jo imidlertid i skyggen af forskellige ting, hvis afklaring vi venter på. Vi venter på et emballagedirektiv fra EF, hvis skæbne vi ikke kender meget til i den nuværende situation, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan det ligger med dette emballagedirektiv. Vi afventer en emballagebekendtgørelse fra ministeren selv, hvis indhold vi heller ikke rigtig har den store klarhed over – for at nævne et par eksempler.

Men jeg vil gerne især her ved denne første behandling henlede Folketingets opmærksomhed på en række bemærkninger, som er fremført af Københavns miljøborgmester, Charlotte Ammundsen, i en kronik i dagbladet Politiken i går, onsdag den 17. marts 1993. Charlotte Ammundsen udtrykker i kronikken en stor bekymring over, at man i denne proces kan komme til at stå med en ny affaldsbekendtgørelse, der kommer til at skabe problemer for den nu-